

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΥΤΟΠΤΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΩΝ ΑΙΜΑΤΗΡΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ ΔΗΛΟΥΝ

Κατόπιν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος ἐκτεθέντων περὶ τῶν αἱματηρῶν γεγονότων τῆς Μάνδρας, κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1927, ἐλάβομεν τὰς κάτωθι συμπληρωματικὰς πληροφορίας παρὰ τῆς ὁσιωτάτης Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Εἰσοδείων τῆς Θεοτόκου κας Εὐφροσύνης Μενδρινοῦ τὰς ὁποίας ὑπογράφουν καὶ ἐπιζώντες τινὲς τῆς Κωμοπόλεως τῆς Μάνδρας.

«Ἡ Γερόντισσα Εὐφροσύνη βεβαίωι τὸ γεγονός καὶ δηλοῖ τὰ ἑξῆς:

Ὁ Ἀείμνηστος κυρὸς Ματθαῖος μετέβη εἰς Μάνδραν πρὸς ἐπιτέλεσιν ὁλονυκτίου ἀγρυπνίας διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχαγγέλων. Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἀφίξεώς του, οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι, ὡς τρέφοντες μέγαν σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν πρὸς αὐτὸν, ἀθρόως προσήρχοντο καὶ κατέκλυσαν ἀσφυκτικῶς τὸν Ἱ. Ναόν. Καὶ ἡ Κοινότης τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν λόγῳ τοῦ ὅτι ἐπανηγύριζεν ὁ Ἱερὸς Ναὸς ἀπέστειλε τὸν Ἱερομόναχον Χριστόφορον Ψαλίδαν διὰ νὰ συμπαρασταθῇ εἰς τὴν ἀγρυπνίαν καὶ νὰ συλλειτουργήσῃ μετὰ τοῦ Ἱερομονάχου Ματθαίου.

Ἦρχισεν ἡ τέλεσις τῆς Ἱερᾶς ὁλονυκτίας μετ' ἁμετρον ἔνθεον ζῆλον καὶ διάπυρον ἐνθουσιασμόν. Πληροφορηθεῖσα ταῦτα ἡ τοπικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἔστειλε δύναμιν χωροφυλάκων πρὸς διάλυσιν τῶν πιστῶν καὶ πρὸς σύλληψιν τῶν Ἱερέων. Περιέκυκλωσαν τὸν Ἱερὸν Ναὸν καὶ ἀπήτην νὰ τοὺς παραδώσουν τοὺς Ἱερεῖς καὶ νὰ διαλυθοῦν. Οἱ εὐσεβεῖς πιστοὶ οὐδόλως ἐπτοήθησαν. Ἐμειναν ἀκίνητοι καὶ ἀκλόνητοι εἰς τὰς θέσεις των.

Ὁ διακαίων τὰς καρδίας των πόθος πρὸς τήρησιν τῶν πατρῶων Παραδόσεων τοὺς ἀνεπτέρωσε, καὶ ἀψηφοῦσαν κάθε ἐπιχειρούμενον κίνδυνον. Τοὺς ἐνίσχυε τὸ ἡθικὸν καὶ ὁ μέγας ὑπ' αὐτῶν ἐκτιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος Πνευματικὸς τῶν Πατρῶν Ματθαῖος ὅστις μετὰ τὰς μελιρρυτοὺς διδαχὰς του καὶ ἐνθουσιώδεις λόγους του τοὺς ἐστερέωσε εἰς τὴν τήρησιν τῶν Πατρῶν. Ἦσαν ἔτοιμοι τὰ πάντα νὰ ὑπομείνουν, καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον ἀκόμη καὶ ὄχι νὰ ὑποχωρήσουν ἀπὸ τὴν τέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων των κατὰ τὸ Πάτριον Ὁρθόδοξον Ἑορτολόγιον. Καὶ τοῦτο τὸ ἀπέδειξε ἡ ἔκβασις τῶν πραγμάτων.

Πρὸ τοῦ τέλους τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Ἱερομόναχος Χριστόφορος δειλιάσας πρὸ τῆς διαμορφωθείσης καταστάσεως ἠθέλησε νὰ ἀποχωρήσῃ. Ἐξελθὼν ὁμως ἐκ τοῦ Ναοῦ συνελλήφθη ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων. Τρομερὰ συμπλοκὴ ἐπληροκλήθη μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ χωροφυλάκων, οἱ ὅποιοι ἀνηλεῶς τὰς ἐκτύπων μετὰ τοὺς ὑποκοπάνους των. Πολλὰ ἐτραυματίσθησαν, θανατηφόρον δὲ πλήγμα κατεφέρθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Αἰκατερίνης Ρούττη, ἡ ὁποία μεταφερθεῖσα εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπεβίωσεν.

Ὁ Ἱερομόναχος π. Ματθαῖος ἀπαπερατώσας τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐξῆλθεν τοῦ Ναοῦ κατευθυνθεὶς εἰς παρακειμένην οἰκίαν καὶ παρ' ὅλον τὸν γενόμενον σάλον, διέλαθεν τῆς προσοχῆς τῶν ὁργάνων τῆς χωροφυλακῆς οἱ ὅποιοι ἤδη εἶχον περιέλθει εἰς μεγάλην σύγχυσιν μετὰ τὰ ἐκχυθέντα αἵματα. Τοιοῦτον ζῆλον καὶ αὐταπάγησιν ἐνέπνεεν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς πιστοὺς ἡ ἐπιθυμία των διὰ τὴν ἀκριβῆ

πήρουν τῶν Παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐπίσης διαβεβαιοῦται ὅτι καὶ ἄλλο θῦμα ὑπῆρξεν εἰς τὸ τραγικὸν τοῦτο περιστατικόν. Ἦτο ἡ Χαρίκλεια Λούλη ἡ ὁποία ἐτραυματίσθη σοβαρῶς διὰ τῶν ὑποκοπάνων τῶν χωροφυλάκων, ἐφυλακίσθη καὶ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς περιόπου μηνὸς ἀπεβίωσεν ἐκ τῶν τραυμάτων της καὶ ἐκ τῶν κακυχῶν τῆς φυλακίσεως.

Μετὰ τριετίαν γενομένης τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τῆς ἀξιωμακαρίστου Αἰκατερίνης Ρούττη ἡ κἀρα της μετεφέρθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Εἰσοδίων Θεοτόκου Πευκοβουνογιατρίσσης Κερατέας καὶ φυλάσσεται ὡς μαρτυρικὸν Λείψανον. Καὶ ὄντως Ὁμολογήτρια καὶ μάρτυς ὑπῆρξεν

ἡ Ἀείμνηστος, θυσιάσασα τὴν ζωὴν της ὑπὲρ τῶν Πατρῶων Παραδόσεων.

Ἡ δηλοῦσα

Εὐφροσύνη Μενδρινοῦ

Καθηγουμένη Ἱερᾶς Μονῆς Εἰσοδίων
τῆς Θεοτόκου Κερατέας — Ἀττικῆς

Αἱ Μοναχαὶ

- 1) Ἀντιγόνη ἡ Ἀθανασία Κριεκούκη
- 2) Εὐαγγελία ἡ Μελάνη Ρεντούμη
- 3) Ἐλένη ἡ Ἀχλαῖς Πλέστη
- 4) Ἐλένη ἡ Ἐλπίς Κολοβέντζου

Οἱ ἐν Μάνδρᾳ ἐπιζῶντες αὐτόπται μάρτυρες: 1) Σπύρου Ἰωάννης, 2) Πέππα Τριανταφυλιά, 3) Πάλλη Σοφία, 4) Νέζη Αἰμιλία, 5) Κόλλια Χρυσάνθη, 6) Μαρίνη Ἀνθούλα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΩΓΜΩΝ

Συνεχίζομεν μερικὰς ἱστορικὰς μαρτυρίας περὶ τῶν Διωγμῶν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων ὑπὸ τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου. Παραθέτομεν ἄνευ σχολίων πληροφορίας ἐκ τῆς Ἐφημερίδος «ΣΚΡΙΠ» 7.3.1928 περὶ τῶν βιαιοτήτων καὶ τῶν Συλλήψεων τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ 1928 εἰς Λιόπеси Ἀττικῆς:

«ΣΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΠΕΔΕΣ

Εἰς τὸ Λιόπеси ἡ Ἀστυνομία ἔδρασε κατὰ τῶν Παλαισημερολογιτῶν κατοίκων χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι συμπαιγνύσης τῆς ἐορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ νέον ἡμερολόγιον ἠδύναντο ἀκωλύτως οἱ Παλαισημερολογῖται κάτοικοι νὰ ἐκκλησιασθῶσι καὶ τὴν θείαν λατρείαν τῶν νὰ τελέσουν ἐλευθέρως. Ἡ τοιαύτη τῆς ἀστυνομίας ἐπέμβασις ὡς ἦτο ἐπόμενον ἐξήγειρε τοὺς κατοίκους καὶ θὰ ἐλάμβανον χώραν αἱματηραὶ σκηναὶ ἐὰν δὲν ἐπενέβαινον οἱ ἐκ τούτων ψυχραϊμότεροι. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἀγριότης καὶ ἡ βαρβαρότης τῆς ἀστυνομίας ἐξέσπασεν

εἰς τὰς γενομένας συλλήψεις ἀθῶων χριστιανῶν καὶ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν χειροπεδῶν εἰς τὰς χεῖρας ὄχι μόνον ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ γυναικῶν, κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν εἰς Ἀθήνας. Καὶ τὸ αἶσχος τοῦτο τῆς ἀστυνομικῆς ἀγριότητος, ἐπαφῆρον εἰς παλαιὰς ἡμέρας τῶν ἀστυνομικῶν βασιβούζουκισμῶν καὶ βανδαλισμῶν, βαρύνει ἐξ ὀλοκλήρου τοὺς εἰσηγητὰς τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ τοὺς εἰσηγητὰς καταδιώξεως τῶν Παλαισημερολογιτῶν. Ἀλλ' ἡ ἀστυνομικὴ ἐπέμβασις εἰς τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα τῶν χριστιανῶν ὀδηγεῖ ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐξάντλησιν τῆς ὑπομονῆς τοῦ λαοῦ, ὅτε τὴν ὀργὴν τοῦτου θὰ δοκιμάσουν πρῶτοι οἱ ὑπεύθυνοι τῆς σημερινῆς θρησκευτικῆς ἀναστατώσεως». (ΣΚΡΙΠ 7.3.1928).

Καὶ ἔνα ἄλλο ἀκόμη δημοσίευμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀναφέρεται εἰς τὸν Ἱερομόναχον Ἀρσένιον Σακελλαρίου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἰδίαν ἐφημερίδα «ΣΚΡΙΠ» τὴν 28.4. 1928:

ΟΙ ΜΕΣΑΙΩΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΡΧΗ- ΓΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. ΕΙΣ ΙΕ- ΡΕΥΣ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΧΕΙΡΟΠΕΔΑΣ ΚΟΤΡΕΥΕΤΑΙ

Είναι γνωστό τὸ πείσμα μετὰ τοῦ δ-
ποίου ὁ πρωτοπυργὸς τῆς αὐθαιρέτου μο-
νομερούς καὶ ἀντορθοδόξου μεταβολῆς τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου Μακαριώτα-
τος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐπιμένει νὰ
καταδιώκῃ ἀγριώτατα καὶ μέχρι χύσε-
ως αἵματος τοὺς μὴ δεχομένους νὰ
ἀναγνωρίσουν τὴν ἀντικανονικὴν ἀντι-
συνταγματικὴν καὶ παράνομον ἐκ-
κλησιαστικὴν καινοτομίαν τοῦ νέου ἡμερολο-
γίου, ἰδιαίτατα δὲ τοὺς ἱερεῖς. Εἶναι γνω-
στὰ τὰ προκληθέντα αἱματηρὰ ἐπεισόδια
τῆς Μάνδρας, Λιόπτεσι, Μενιδίου, Σαλαμί-
νος κλπ. ὁ προκληθεὶς ἄδικος φόνος μιᾶς
γυναίκης, ἡ καταδίωξις τῶν προσκυνη-
τῶν τῆς Τήνου, ἡ σύλληψις καὶ φυλάκισις
παλαιοῦ ἡμερολογιτῶν ἱερέων καὶ τόσα ἄλλα
βίαια καὶ αὐθαίρετα μέτρα κατὰ τῶν πα-
λαιοῦ ἡμερολογιτῶν, ἅτινα κατέρρουσαν τε-
λειῶς τὸ κύρος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκκλη-
σίας ἐμφανιζομένου ὡς ἀρχηγοῦ νέας ἱε-
ραῆς ἐξετάσεως.

Τὸ τελευταῖον ὅμως συμβάν τῆς Λαμίας
ἐκορύφωσε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν χριστιανῶν
ὅλης τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος οἵτινες
εὐρίσκονται εἰς ἀναστάτωσιν. Αἱ λεπτομέ-
ρειαι τοῦ συμβάντος τούτου, τοῦ ὁποίου
ἀγριώτερον καὶ ἀντιχριστιανικώτερον δὲν
ἐγένετο ποτὲ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ὁ ἱερομόναχος Ἀρσένιος Σακελλάριος,
ἐφημέριος τῶν συνοικισμῶν Πύργου καὶ
Βιτώλης τῆς ἐπισκοπῆς Φθιώτιδος, πιστὸς
τῶν παραδόσεων τῆς ἐκκλησίας τηρητῆς,
ἀγαπώμενος δὲ καὶ τιμώμενος ἀπ' ὅλους
τοὺς χριστιανούς τῆς περιφερείας, δὲν εἶ-
χε δεχθῇ τὴν ἄνομον μεταβολὴν τοῦ ἡμε-
ρολογίου. Διὰ τοῦτο καταγγελλεῖται κατὰ τὸ
1926 ἐδικάσθη ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ ὡς
ἦτο ἐπόμενον κατεδικάσθη εἰς καθάρεσιν
διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2049 τοῦ 1926 ἀποφα-
σεως τῆς Συνόδου. Ἀλλ' ὁ εὐσεβὴς ἱερεὺς
ἔχων τὴν συνειδησιν ὅτι ἡ τιμωρία του
ἦτο παράνομος κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς
κανόνας καὶ ἄκυρος, ἐξηκολούθει ἀνεπι-

σῆμως νὰ ἱερουργῇ συμφώνως πρὸς τὸ
παλαιὸν ἡμερολόγιον.

Ο ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ

Κατηγογγέθη λοιπὸν τῇ μηνύσει τοῦ
Μητροπολίτου Φθιώτιδος, ἐνεργοῦντος κα-
τὰ διαταγὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθη-
νῶν ἐπὶ ἀντιποιήσει Ἀρχιεπίσκοπος (!),
ἡ δὲ δίκη αὐτοῦ ὤρισθη διὰ τὴν 5ην
Μαΐου 1928. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ δίκη
αὕτη μόνη καὶ ἡ προσβλεπομένη ἴσως κα-
ταδίκη ἢ τὸ πιθανώτερον ἡ ἀθώωσις τοῦ
ἀνωτέρω ἱερομονάχου, δὲν ἱκανοποιεῖ οὔτε
τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, οὔτε τὸν
θεράποντα τῆς ἐπιθυμίας αὐτοῦ Μη-
τροπολίτην Φθιώτιδος κ. Ἰάκωβον. Ἐ-
πρεπε λοιπὸν νὰ ἐπινοηθῇ πρακτικώτερα
κάπως τιμωρία τοῦ ἱερομονάχου Ἀρσε-
νίου πρὸς πληρὴν μὲν ἐκδίκησιν τοῦ πεί-
σματος τῶν προϊσταμένων του, πρὸς ἐλ-
πιζόμενον δὲ παραδειγματισμὸν αὐτοῦ δυ-
ναμένου οὕτω νὰ ἐκβιασθῇ εἰς ὑποχώρη-
σιν καὶ ἀποδοχὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου.

Ἡ διαταγὴ ἐδόθη καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς
9 Ἀπριλίου ὁ ἱερομόναχος Ἀρσένιος συλ-
λαμβάνεται ἐν Λαμίᾳ ὑπὸ τοῦ χωροφύ-
λακος καὶ ὁδηγεῖται εἰς τὸ ἀστυνομικὸν
κατάστημα Λαμίας, ἄνευ οὐδενὸς ἐννοεῖ-
ται ἐντάλματος. Ὁ Μητροπολίτης Φθιώ-
τιδος ἐν συννενοήσει ἀσφαλῶς μετὰ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν εἶχε δώσει ἐν-
τολὴν νὰ γίνῃ «ἐπίσημος, πραγματικὴ καὶ
πανηγυρικὴ καθάρισις» τοῦ ἱερομονάχου,
διότι φαίνεται κατὰ τὸ ἰδιαίτερον κανονι-
κὸν δίκαιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
καὶ τῆς Μητροπόλεως Λαμίας, ἡ ἀπαγ-
γελθεῖσα ὑπὸ τῆς Συνόδου καθάρισις δὲν
ἦτο πλήρης καὶ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθῇ
ψαλλὶς ἢ ξυράφιον διὰ νὰ φήνῃ πλήρης!

«ΝΑ ΤΟΤ ΚΟΨΟΤΗ ΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΜΑΛΛΙΑ»

Φαίνεται ἀκόμη ὅτι κατὰ τὴν παράδο-
ξον ἀντίληψιν καὶ εὐρυμάθειαν
τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἡ διατήρη-
σις μαλλῶν καὶ γενείου ἐνὸς καθαιρεθέν-

τος ὑπὸ τῆς Συνόδου ιερέως εἶναι ἐγκλημα! Διὰ τοῦτο ὁ συλληφθεὶς ιερομόναχος ἐμάνθανεν ἐκκληρικός εἰς τὸ κατὰστημα τῆς Ἀστυνομίας Λαμίας, ὅτι πρόκειται ἐνὰ τοῦ κόψουν τὰ γένεια καὶ τὰ μαλλιά». Ἀλλὰ ὅσον ἄπειρος καὶ ὅσον βάνδαλος καὶ ἂν ἦτο ὁ Ἀστυνόμος Λαμίας ἐδίσταζε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ διαταχθέν βανδαλικὸν μέσον καὶ ἐξήτει ἔγγραφον πρὸς τοῦτο ἐντολὴν τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος. Ἄλλ' οὗτος ἀπέφευγε νὰ δώσῃ ἔγγραφον. Ἐμεσολάβησεν οὕτω διάστημα πλεόν 48 ὥρων. Διότι καθ' ὅλην τὴν ἐσπέραν καὶ τὴν νύκτα τῆς 9 Ἀπριλίου ὁ συλληφθεὶς ιερομόναχος ἔμεινεν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατὰστημα διατελὼν ὑπὸ παράνομον κατακράτησιν. Ἐμεινεν ἐκεῖ καὶ ὅλην τὴν ἐπομένην (10 Ἀπριλίου) καὶ μόλις τὴν 10ην νυκτερινὴν ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐπελθούσης φαίνεται πλήρους συνεννοήσεως Μητροπολίτου καὶ Ἀστυνομίου, ἀπεφασίσθη ἡ ...θανατικὴ ποινὴ τῆς κόμης καὶ τῶν γενείων τοῦ συλληφθέντος.

ΜΕ ΧΕΙΡΟΠΕΔΑΣ

Πρὸ τοῦ συλληφθέντος ἐνεφανίσθη εἰς ἐνωμοτάρχης, ὅστις ὡς εἶπεν εἰς τὸν ιερομόναχον, ὠνομάζετο Ἀραποστάθης Εὐστάθιος καὶ εἰς χωροφύλαξ ὠνομαζόμενος Τσουνῆς καὶ οὗτοι ἀφοῦ πρῶτον ἔθεσαν χειροπέδας ἐπὶ τοῦ συλληφθέντος ὥστε νὰ ματαιώσουν πᾶσαν ἀντίστασιν, ἐπελήφθησαν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἔργου τῆς κοινῆς τοῦ ιερομονάχου. Ὁ μὲν ἐνωμοτάρχης τὸν ἐκράτει σφικτὰ, ὁ δὲ χωροφύλαξ μὲ μίαν πελωρίαν ψαλλίδα καὶ προσθέτως μὲ ψιλὴν κουρευτικὴν μηχανὴν τοῦ ἔκοψαν καὶ τὰ γένεια καὶ τὰ μαλλιά ἐν χρόνῳ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἦσαν οἱ πλεόν ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον των τὸν ἀφῆκαν ἐλεύθερον!

Καὶ οἱ μεσαιωνισμοὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄγριοι βανδαλισμοὶ γίνονται ἐν ἔτει 1928 ἀρχιεπισκοποῦντος ἐν Ἑλλάδι τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χρυσοστόμου τοῦ Ἡμερολογιάρχου καὶ Μητροπολιτεύοντος ἐν Φθιώτιδι τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ ἐρατεινοτάτου κ. Ἰακώβου.

Ἐρωτᾶται ὁμως: Οἱ ἀστυνόμοι καὶ οἱ χωροφύλακες τοῦ Κράτους τίνοι εἶναι ὄργανα καὶ ποῖον ἔχουν προϊστάμενον; Τοὺς Μητροπολίτας Ἀθηνῶν καὶ Φθιώτιδος ἢ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν; Ὁ δὲ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλαβεν ἄρα γε γνῶσιν τῶν διαπραχθέντων; Καὶ τί ἐνήργησεν; Εἰς ποῖον δὲ κανονισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς ἀναφέρεται ὡς σαφρονιστικὸν μέσον καὶ τὸ κούρευμα καὶ τὸ ξύρισμα τῶν ιερέων; Διὰ τὸν κ. Θεόδουλον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας δὲν ἐρωτῶμεν διότι οὗτος κατέστη πράγματι δοῦλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἄνευ γνώμης καὶ ἄνευ βουλήσεως, ἀστοιχείωτος δὲ ἐκκλησιαστικῶν καὶ διοικητικῶν πραγμάτων. Νὰ ἀποταθῶμεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον; Ἀλλὰ ποῖος τῶν Συνοδικῶν τολμᾷ νὰ ἔχῃ ἰδίαν γνώμην καὶ νὰ ἀσκήσῃ ἔλεγχον; Ποῖος ἀναμάρτητος νὰ βάλῃ τὸν λίθον;

Ἀποτεινόμεθα ὁμως καὶ θὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ ἀποτεινόμεθα εἰς τὸν Λαόν, τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ ἵνα θέσῃ αὐτὸς χειροπέδας εἰς ἐλευθεριζούσας χεῖρας καὶ ψαλλίδα καὶ ξυράφιον εἰς ἀντιχριστιανικὰς καὶ ἀντεκκλησιαστικὰς κόμας καὶ γενειάδας!

Ὑπάρχει ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Λαϊκῆς καθαίρεσις! Αὕτη δὲ εἶναι ἡ τρομερωτέρα.

Ἐφημερὶς «ΣΚΡΙΠ», 28.4.1928.

(Συνεχίζεται)

